

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – Gh. Stratulat
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – Iu. Cimpoi, I. Secieru și A. Danilov

ÎNCHEIERE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecător
judecătoria

Ion Druță
Victor Burduh
Luiza Gafton,

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, împotriva Serviciului Vamal, Biroului Vamal Centru cu privire la anularea deciziei de examinare a contestației, actului de inspecție, obligarea aplicării metodei determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa importată, recalcularea impozitelor plătite la perfectarea declarației vamale, restituirea sumei plătite în exces și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu și s-a menținut hotărârea din 04 septembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă, parțial ca fiind neîntemeiată și parțial ca fiind tardivă

c o n s t a t ă :

La 06 iunie 2016 prin trimitere poștală avocatul Alexandru Tonu, împuternicit prin mandatul din 06 iunie 2016 să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a semna și depune cerere de chemare în judecată, de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 3), a depus în interesele societății cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea deciziei de examinare a contestației, actului de inspecție, obligarea aplicării metodei determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa importată, recalcularea impozitelor plătite la perfectarea declarației vamale, restituirea sumei plătite în exces și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată avocatul Alexandru Tonu a indicat că la 05 aprilie 2016 societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” a depus la Biroul Vamal Chișinău declarația primară nr. UA08809889 și declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizată DVV-1) din 05 aprilie 2016, prin care a

declarat valoarea în vamă a mărfii, prezentând actele de însoțire care au stat la baza operării importurilor efectuate și care atestă totalitatea cheltuielilor suportate.

Biroul Vamal Chișinău a acceptat toate actele prezentate, însă a respins valoarea în vamă declarată, majorând-o ilegal, fiind emis în rezultat actul de inspecție din 05 aprilie 2016, prin care a fost rectificată valoarea în vamă pentru marfa declarată la 05 aprilie 2016.

A concretizat avocatul Alexandru Tonu că actul de inspecție a fost adus la cunoștința reclamantului la 05 aprilie 2016, dată din care a început a curge termenul de contestare a acestuia.

La 07 aprilie 2016 societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” a înaintat Serviciului Vamal contestație împotriva actului de inspecție a Biroului Vamal Chișinău.

Prin adresa din 05 mai 2016 societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” a fost informată despre decizia Serviciului Vamal privind examinarea contestației, prin care cererea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, decizia fiind comunicată reclamantului la 06 mai 2016, dată de la care a început a curge termenul pentru a o contesta în instanța de contencios administrativ.

A concretizat că societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” la 05 aprilie 2016 a depus declarația vamală primară UA 088098889 și declarația DVV-1 privind importul de lămâi și portocale în valoare de 277 354,2 lei.

În aceeași zi, Biroul Vamal Chișinău a întocmit Actul de Inspecție prin care a solicitat prezentarea actelor potrivit fișei nr. 1, însă având în vedere că toate actele de care dispunea societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” la acel moment privind tranzacția, au fost prezentate și de alte acte suplimentare nu dispunea, Biroul Vamal Chișinău a înaintat fișa act. 2.

A subliniat că informațiile solicitate de la societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” nu puteau fi prezentate, deoarece prezentau secret comercial a altor agenți economici, despre care fapt a fost înștiințat colaboratorul vamal.

În urma majorării în vamă a valorii mărfii, conform procedurii vamale imperative, a fost perfectată altă declarație vamală, în care societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” a fost nevoită să indice valoarea statică majorată până la suma de 358 451,4 lei.

A specificat că deși societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” a prezentat Biroului Vamal Chișinău toate documentele necesare conform Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 2007 și Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, solicitate de către autoritatea vamală și necesare pentru confirmarea valorii în vamă a mărfii importate, autoritatea vamală nu și-a schimbat decizia de majorare a valorii în vamă a mărfii, adoptată în temeiul actului de inspecție din 05 aprilie 2016.

Consideră că reclamantul dispunea de toate documentele necesare întru confirmarea valorii în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal, inclusiv factura (invoice), care a fost determinată și declarată în baza valorii tranzacției cu marfa importată, potrivit art. 10 alin. (2) și art. 11 din Legea menționată.

A relatat că Biroul Vamal Chișinău a dispus majorarea valorii în vamă a mărfii, aplicând metoda de rezervă de determinare a valorii în vamă a mărfii, conform art. 17 din Legea menționată, întocmind actul de inspecție din 28 martie 2016, iar în rezultatul acestei majorări, societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” a fost

impusă să achite nejustificat drepturile de import din suma de 358 451,4 lei în sumă de 277 354,2 lei, achitând în rezultat suma de 16 608,71 lei.

A specificat că la acumularea informației privind valoarea în vamă, organul vamal, antrenat în vămuirea mărfurilor, trebuie să prezinte informații, pe care nu le are declarantul societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, inclusiv despre prețurile de referință la mărfurile din circuitul comerțului extern, precum și de date privind mărfurile identice sau similare, a căror perfectare vamală a efectuat-o anterior, însă autoritatea vamală nu a prezentat reclamantului informațiile de care dispune despre prețurile medii contractuale sau privind valoarea în vamă a unei anumite tranzacții, care ar confirma valoarea mărfii importate și astfel în mod unilateral a reevaluat valoarea în vamă, fapt ce denotă că acțiunile pârâtului nu au fost transparente.

Avocatul Tonu Alexandru cere (1) anularea deciziei Serviciului Vamal din 05 mai 2016 privind examinarea contestației societății cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” depusă împotriva actului de inspecție din 05 aprilie 2016 al Biroului Vamal Chișinău, (2) anularea actului de inspecție din 05 aprilie 2016, prin care a fost rectificată valoarea în vamă pentru marfa declarată la 05 aprilie 2016, (3) obligarea Biroului Vamal Chișinău să aplice metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa importată la 05 aprilie 2016, (4) obligarea Biroului Vamal Chișinău să efectueze recalcularea impozitelor plătite la perfectarea declarației vamale în baza valorii tranzacției cu marfa importată la 05 aprilie 2016, (5) obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie societății cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” suma importului plătită excesiv în mărime de 16 608,71 lei și (6) compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-7).

În ședința de judecată din 26 octombrie 2016 avocatul Alexandru Tonu a depus cerere de concretizare, indicând în calitate de copârât Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru și solicitând (1) anularea deciziei Serviciului Vamal din 05 mai 2016 privind examinarea contestației societății cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” depusă împotriva actului de inspecție din 05 aprilie 2016 a Biroului Vamal Chișinău, (2) anularea actului de inspecție din 05 aprilie 2016, prin care a fost rectificată valoarea în vamă pentru marfa declarată la 05 aprilie 2016, (3) obligarea Biroului Vamal Chișinău să aplice metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa importată la 05 aprilie 2016, (4) obligarea Biroului Vamal Chișinău să efectueze recalcularea impozitelor plătite la perfectarea declarației vamale în baza valorii tranzacției cu marfa importată la 05 aprilie 2016, (5) obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie societății cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” suma importului plătită excesiv în mărime de 16 608,71 lei și (6) compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 26-27).

Prin hotărârea din 04 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” în partea anulării deciziei Serviciului Vamal din 05 mai 2016 privind examinarea contestației împotriva actului de inspecție din 05 aprilie 2016 a Biroului Vamal Chișinău.

S-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” în partea anulării actului de inspecție din 05 aprilie 2016, prin care a fost rectificată valoarea în vamă pentru marfa declarată la 05 aprilie 2016, obligării Biroului Vamal Chișinău să aplice metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa importată la 05 aprilie 2016 și

obligării Biroului Vamal Chişinău să efectueze recalcularea impozitelor plătite la perfectarea declaraţiei vamale în baza valorii tranzacţiei cu marfa importată la 05 aprilie 2016 (f.d. 69, 76-83).

La 28 septembrie 2017, prin trimitere poştală, avocatul Alexandru Tonu a declarat în interesele societăţii cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” apel nemotivat împotriva hotărârii din 04 septembrie 2017 a Judecătorei Chişinău sediul Centru (f.d. 72), iar la 31 ianuarie 2018 apel motivat împotriva aceleaşi hotărâri (f.d. 94-96).

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curţii de Apel Chişinău s-a respins apelul declarat societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” şi s-a menţinut hotărârea din 04 septembrie 2017 a Judecătorei Chişinău, sediul Centru (f.d. 110-120).

În motivarea soluţiei instanţele de judecată au reţinut că decizia Serviciului vamal exprimată în scrisoarea nr. 28/11-7894 din 05 mai 2016 nu întruneşte condiţiile actului administrativ în sensul stabilit de art. 2 Legea contenciosului administrativ şi nu poate face obiectul controlului în procedura contenciosului administrativ, motiv din care aceste pretenţii sunt neîntemeiate.

În respingerea pretenţiilor ca fiind tardive, instanţele au avut la bază prevederile art. 289 Cod vamal, potrivit căruia actele administrative, acţiunile sau inacţiunile organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi atacate în termen de 10 zile calendaristice de la data comunicării actului sau efectuării acţiunii/inacţiunii.

Instanţele au reţinut că societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” a depus cererea prealabilă împotriva actului de inspecţie din 05 mai 2016 la 07 aprilie 2016 şi ca urmare a examinării cererii prelabile, Serviciul Vamal a emis răspunsul nr. 28/11-7894 din 05 mai 2016. La 07 iunie 2016 societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans” a depus cererea de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal, iar la 26 octombrie 2016 a concretizat pretenţiile şi a indicat în calitate de copârât Biroul Vamal Chişinău/Biroul Vamal Centru, iar aceste circumstanţe denotă că reclamantul/apelant a depus cererea de chemare în judecată cu omiterea termenului de declarare.

La 25 aprilie 2018 prin trimitere poştală societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curţii de Apel Chişinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanţei de apel şi emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că intimaţii nu au prezentat niciun înscris în susţinerea temeiniciei şi legalităţii actului de inspecţie, iar în lipsa unor înscrisuri în susţinerea temeiniciei şi legalităţii actelor de inspecţie şi a probelor suplimentare, instanţele de judecată nu au pătruns în esenţa criticilor aduse actului de inspecţie, fapt ce indică la examinarea superficială a pricinii.

Recurentul a mai specificat că dreptul autorităţii vamale de a stabili, printr-o echivalenţă verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscută numai în cazul imposibilităţii de determinare a valorii reale şi în situaţia unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator.

Societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu a specificat că la momentul vămuirii, a prezentat la declaraţiile vamale următoarele documente: factura comercială (invoice), certificat de origine, scrisoarea de trăsură internaţională, permisul fitosanitar, paşaportul tehnic a

mijlocului de transport, dovada cheltuielilor de transport, contractul de vânzare-cumpărare.

Potrivit referinței prezentate la cererea de chemare în judecată, Biroul Vamal Chișinău a indicat că recurentul/reclamantul nu a prezentat un șir de acte necesare care confirmă valoarea în vamă și anume: informații despre tranzacții cu marfă identică, informații despre tranzacții cu marfă similară, informații și date despre costul unitar al mărfii și calculul firmei producătoare pentru prețul de cost al mărfurilor evaluate.

De asemenea recurentul a relatat că actul principal ce atestă costul mărfurilor este factura, ce reprezintă o operațiune esențială în tranzacțiile internaționale, iar factura comercială numită în comerțul exterior „factura externă”, reprezintă documentul cel mai important în operațiunea de comerț exterior. Factura externă este un înscris întocmit de exportator, prin care se arată condițiile în care are loc vânzarea de bunuri și servicii; ea cuprinde mărfurile comercializate și condițiile de comercializare aferente acestora.

Consideră ilegală obligativitatea prezentării de către recurent a calculului firmei producătoare pentru prețul de cost al mărfurilor evaluate, deoarece contravine pct. 14 lit. j) Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, care specifică că acest document se prezintă doar cu acordul firmei producătoare.

Consideră că Biroul Vamal Centru, având la dispoziție toate actele necesare, inclusiv factura, ordinul de încasare și actul de verificare reciprocă a facturilor, urma să determine valoarea în vamă a mărfii în conformitate cu metoda nr. 1 prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, iar celelalte încercări de aplicare a celorlalte metode urmează a fi calificate ca fiind ilegale și săvârșite prin abuz de drept.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din trei judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 21 mai 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia, însă până la data examinării chestiunii cu privire la admisibilitatea recursului, referință nu s-a depus.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de către societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu în cererea de recurs, în baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. a¹) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin.(5).

În conformitate cu art. 429 alin. (4) și (5) Cod de procedură civilă, nu pot fi atacate cu recurs:

a) deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare care nu se supun niciunei căi de atac;

b) hotărârile în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art. 374;

c) deciziile emise de instanța de apel, fără drept de recurs.

Nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs dacă părțile consimt expres în fața primei instanțe prin înscris autentic sau prin declarație verbală consemnată expres în procesul-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.

În speță, recursul este declarat împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care poate fi atacată cu recurs și respectiv recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul art. 433 lit. a¹) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a expediat la 20 aprilie 2018 copia deciziei din 20 martie 2018, fapt ce denotă că recursul declarat la 25 aprilie 2018 este depus în interiorul termenului stabilit de lege.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, este semnat de avocatul Alexandru Tonu, împuternicit prin mandatul din 06 iunie 2016 să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 3). Prin urmare, nu este incident temeiul prevăzut de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat o dată. În acest caz, Completul reține că temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este incident.

Având în vedere cele constatate *supra*, Completul conchide că recursul societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. a¹), b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII din Codul de procedură civilă are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, stabilite de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului. Asemenea rigori urmăresc scopul aplicării și al interpretării unitare a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato v. Italia*, 15 septembrie 2016, paragraful 32).

Completul notează că în cererea de recurs, societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, a invocat drept temei de

declarare a recursului prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) și alin. (4) Cod de procedură civilă.

Totuși, din conținutul cererilor de recurs rezultă că, în esență, societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, cu privire la care s-a pronunțat instanța de apel, invocarea pretinselor încălcări comise de către instanța de apel nefiind suficient de fundamentată.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din trei judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în a se verifica dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de apel și prima instanță au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și au apreciat corect probele administrate, hotărârile acestora fiind legale. Argumentele invocate de către societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu în cererea de recurs se referă la fapte care au fost deja constatate de către instanțele inferioare și cu privire la care completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție nu se poate pronunța, acesta efectuând doar o analiză în drept. Mai mult, argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și din aceste motive, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibil recursul.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Ion Druță

Judecătorii

Victor Burduh

Luiza Gafton